

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

12 септември 2019 година *

„Преюдициално запитване — Интелектуална и индустриална собственост — Авторско право и сродни права — Директива 2001/29/ЕО — Член 2, буква а) — Понятие „произведение“ — Закрила на произведенията с авторско право — Условия — Връзка със закрилата на промишлените дизайни — Директива 98/71/ЕО — Регламент (ЕО) № 6/2002 — Модели облекла“

По дело C-683/17

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Supremo Tribunal de Justiça (Върховен съд, Португалия) с акт от 21 ноември 2017 г., постъпил в Съда на 6 декември 2017 г., в рамките на производство по дело

Cofemel — Sociedade de Vestuário SA,

срещу

G-Star Raw CV,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: А. Prechal, председател на състава, F. Biltgen, J. Malenovský (докладчик), C. G. Fernlund и L.S. Rossi, съдии,

генерален адвокат: М. Szpunar,

секретар: L. Hewlett, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 12 декември 2018 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Cofemel — Sociedade de Vestuário SA, от I. Bairrão и J. P. de Oliveira Vaz Miranda de Sousa, advogados,
- за G-Star Raw CV, от А. Grosso Alves и G. Paiva e Sousa, advogados,
- за португалското правителство, от L. Inez Fernandes, M. Figueiredo и P. Salvação Barreto, в качеството на представители,
- за чешкото правителство, от M. Smolek и J. Vlácil, в качеството на представители,

* Език на производството: португалски.

- за италианското правителство, от G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от F. De Luca, avvocato dello Stato,
- за правителството на Обединеното кралство, от S. Brandon и Z. Lavery, в качеството на представители, подпомагани от J. Moss, barrister,
- за Европейската комисия, от J. Samnadda, B. Rechena и F. Wilman, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 2 май 2019 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 2, буква а) от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество (ОВ L 167, 2001 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 230).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Cofemel — Sociedade de Vestuário SA (наричано по-нататък „Cofemel“) и G-Star Raw CV (наричано по-нататък „G-Star“) по повод зачитането на предявените от G-Star авторски права.

Правна уредба

Международното право

Бернската конвенция

- 3 Член 2 от Бернската конвенция за закрила на литературните и художествени произведения (Парижки акт от 24 юли 1971 г.), в редакцията след изменението от 28 септември 1979 г. (наричана по-нататък „Бернската конвенция“), предвижда по-специално в параграф 7:

„[...] [3] законодателствата на страните от Съюза[, създаден с настоящата конвенция,] определят степента, в която техните закони се прилагат към произведенията на приложното изкуство и промишлените образци и модели, както и условията, при които се закрилят такива произведения, образци и модели. Произведенията, защитени в страната на произхода само като образци и модели, се ползват в друга страна на Съюза[, създаден с настоящата конвенция] само от специалната закрила, която се предоставя в тази страна на образците и моделите; обаче, ако тази страна не предоставя такава специална закрила, тези произведения се закрилят като художествени произведения“.

Договорът на СОИС за авторското право

- 4 Световната организация за интелектуална собственост (СОИС) приема в Женева на 20 декември 1996 г. Договора на СОИС за авторското право, който е одобрен от името на Европейската общност с Решение 2000/278/ЕО на Съвета от 16 март 2000 г. (ОВ L 89, 2000 г., стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 20, стр. 212) (наричан по-нататък „Договорът на СОИС за авторското право“).
- 5 Озаглавеният „Отношение към Бернската конвенция“ член 1 от Договора на СОИС за авторското право предвижда в параграф 4:

„Договарящите се страни се придържат към членове 1 до 21 и приложението към Бернската конвенция“.

Правото на Съюза

Директива 2001/29

- 6 Съображение 60 от Директива 2001/29 гласи:

„Закрилата, предвидена в настоящата директива, следва да не накърнява националните правни разпоредби или разпоредбите на Общността в други области като индустриалната собственост, [...]“.

- 7 Членове 2—4 от тази директива са озаглавени съответно „Право на възпроизвеждане“, „Право на публично разгласяване на произведения и право на предоставяне на публично разположение на други закриляни обекти“ и „Право на разпространение“. Тези разпоредби налагат по-специално на държавите членки да гарантират на авторите изключителното право да разрешават или забраняват възпроизвеждането на техните произведения (член 2, буква а), изключителното право да разрешават или забраняват публичното им разгласяване (член 3, параграф 1) и изключителното право да разрешават или забраняват разпространението им (член 4, параграф 1).
- 8 Член 9 от посочената директива, озаглавен „Продължително прилагане на други правни разпоредби“, предвижда, че тя не засяга разпоредбите, отнасящи се до други области. В текста на този член на няколко езика, сред които немски, английски, испански, френски и италиански, се уточнява, че тези области включват по-специално патентното право, търговските марки, правата върху дизайна, както и полезните модели. От своя страна в текста на споменатия член на португалски език се сочат областите на патентното право, търговските марки и полезните модели, без да се споменава тази на правата върху дизайна.

Директива 98/71/ЕО

- 9 Съображение 8 от Директива 98/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 1998 година относно правната защита на индустриални дизайни (ОВ L 289, 1998 г., стр. 28; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 24, стр. 106) гласи следното:

„[К]ато имат предвид, че в отсъствието на хармонизация на законодателството за авторски права е важно да се установи принцип на [кумулиране] на защитата в рамките на законодателство за защита на специално регистрирани индустриални дизайни и закони за авторски права, докато държавите членки разполагат със свободата да установят степента на защита на авторските права и условията, при които такава защита се предоставя“.

10 Член 1 от тази директива, озаглавен „Дефиниции“, уточнява в буква а), че понятието „дизайн“ се отнася до „вида на цял продукт или част от продукт, настъпил в резултат на характеристиките на — по-конкретно — линиите, контурите, цветовете, формата, плътността и/или материала на самия продукт и/или неговите орнаменти“.

11 Член 17 от посочената директива, озаглавен „Отношение към авторското право“, гласи:

„Индустриален дизайн, който е защитен с право върху дизайн, регистриран в държава членка в съответствие с настоящата директива, подлежи на защита и по закона за авторското право на тази държава от датата на създаване на дизайна или фиксирането му под някаква форма. Степента, до която и условията, при които се предоставя такава защита, включително изискваната степен на оригиналност, се определят от всяка държава членка“.

Регламент (ЕО) № 6/2002

12 Съгласно съображение 32 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността (ОВ L 3, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 70):

„При липса на пълна хармонизация на авторското право е важно да се разреши [...] принцип[ът] на [кумулиране на] закрила[та] на промишлените дизайни на Общността и закрилата с авторското право, като същевременно на държавите членки се предоставя пълна свобода за определяне обхвата на закрилата с авторско право и на условията, при които е осигурена тази закрила“.

13 Член 3, буква а) от този регламент определя понятието „промишлен дизайн“ по същия начин като член 1, буква а) от Директива 98/71.

14 Член 9б от посочения регламент, озаглавен „Отношение към другите форми на закрила по националното право“, предвижда в параграф 2:

„Промишлен дизайн, ползващ се със закрила на промишлен дизайн на Общността, се ползва и от предоставената му закрила от правото в сферата на авторското право на държавите членки, от датата, на която е бил създаден и установен в определена форма. Обхватът и условията за предоставяне на такава закрила, включително и необходимата степен на оригиналност, се определят от всяка една държава членка“.

Португалското право

15 Член 2 от Código do Direito de Autor e dos Direitos Conexos (Кодекс на авторските права и сродните права), озаглавен „Оригинални произведения“, предвижда следното в параграф 1:

„Интелектуалните творения в литературната, научната и художествената област, независимо от жанра, формата на изразяване, стойността, начина на разгласяване и целта, включват по-специално:

[...]

і) произведения на приложните изкуства, индустриални модели и дизайнерски произведения, представляващи художествено творчество, независимо от закрилата на индустриалната собственост;

[...]“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 16 Cofemel и G-Star са две дружества, извършващи дейност в сектора на проектирането, производството и търговията с облекла.
- 17 От 90-те години G-Star използва, в качеството на притежател или по силата на договори за изключителен лиценз, марките „G-STAR“, „G-STAR RAW“, „G-STAR DENIM RAW“, „GS-RAW“, „G-RAW“ и „RAW“. Проектираните, произведените и предлаганите на пазара облекла с тези марки включват по-специално модел дънкови панталони с името „ARC“, както и модел суитшърт и тениска с името „ROWDY“.
- 18 Cofemel също проектира, произвежда и предлага на пазара дънкови панталони, суитшърти и тениски с марката „TIFFOSI“.
- 19 На 30 август 2013 г. G-Star предявява иск пред португалски първоинстанционен съд, с който иска Cofemel да бъде задължено да преустанови нарушаването на авторските му права и извършването на действия, представляващи нелоялна конкуренция спрямо него, както и обезщетение за претърпените в резултат на това вреди, и в случай на ново нарушение дружеството да заплаща дневна периодична имуществена санкция до преустановяването на това нарушение. В рамките на този иск G-Star изтъква по-специално че дизайнът на някои модели дънкови панталони, суитшърти и тениски, произведени от Cofemel, е подобен на неговите модели „ARC“ и „ROWDY“. G-Star поддържа също че последните модели облекла представляват оригинални интелектуални творения и че следователно трябва да се квалифицират като „произведения“, ползващи се с авторскоправна закрила.
- 20 Cofemel изтъква в защита по-специално че посочените модели облекла не могат да се квалифицират като „произведения“, ползващи се с такава закрила.
- 21 Сезираният от G-Star първоинстанционен съд уважава частично иска на последното дружество, като осъжда Cofemel по-специално да преустанови нарушаването на авторските права на G-Star, да му заплати сума, съответстваща на печалбата, получена от продажбата на облеклата, произведени в нарушение на тези авторски права, и да му заплаща дневна периодична имуществена санкция в случай на ново нарушение.
- 22 Cofemel подава въззивна жалба срещу това съдебно решение пред Tribunal da Relação de Lisboa (Апелативен съд Лисабон, Португалия), който го потвърждава. В мотивите на решението си този съд най-напред приема, че член 2, параграф 1, буква i) от Кодекса на авторските права и сродните права трябва да се разбира в светлината на Директива 2001/29, както е тълкувана от Съда в решения от 16 юли 2009 г., Infopaq International (C-5/08, EU:C:2009:465), и от 1 декември 2011 г., Painer (C-145/10, EU:C:2011:798), в смисъл че с авторскоправна закрила се ползват произведенията на приложните изкуства, индустриалните модели и дизайнерските произведения, при условие че притежават оригиналност, тоест че са резултат от собствено интелектуално творение на техния автор, без да се изисква особена степен на естетическа или художествена стойност. По-нататък посоченият съд приема, че в случая моделите облекла „ARC“ и „ROWDY“ на G-Star представляват произведения, ползващи се с авторскоправна закрила. Накрая той постановява, че някои от облеклата, произведени от Cofemel, нарушават авторските права на G-Star.
- 23 Сезирана с касационна жалба от Cofemel, запитващата юрисдикция Supremo Tribunal de Justiça (Върховен съд, Португалия) на първо място приема за установено, първо, че моделите облекла на G-Star, разглеждани в това касационно производство, са проектирани или от дизайнери,

наети от G-Star, или от дизайнери, които действат за негова сметка и които са му прехвърлили авторските си права с договор. Второ, тези модели облекла са плод на идеи и производствени процеси, признати за новаторски в света на модата. Трето, те включват няколко специфични елемента (триизмерна форма, схема на сглобяване на частите, разположение на някои елементи и т.н.), които са били частично възпроизведени от Cofemel за конфекцията на облеклата с неговата марка.

24 На второ място, запитващата юрисдикция отбелязва, че член 2, параграф 1, буква i) от Кодекса на авторските права и сродните права ясно включва произведенията на приложните изкуства, индустриалните модели и дизайнерските произведения в списъка на произведенията, ползващи се с авторскоправна закрила, но не уточнява каква степен на оригиналност се изисква, за да може дадени обекти да се квалифицират като произведения от този вид. Тя посочва също че по този въпрос, който е в центъра на спора между Cofemel и G-Star, няма консенсус в португалската съдебна практика и доктрина. Поради това тази юрисдикция си задава въпроса дали в светлината на тълкуването на Директива 2001/29, възприето от Съда в решения от 16 юли 2009 г., Infopaq International (C-5/08, EU:C:2009:465), и от 1 декември 2011 г., Rainer (C-145/10, EU:C:2011:798), следва да се приеме, че такива произведения се ползват от закрилата, осигурявана от авторското право, както всяко литературно и художествено произведение и следователно при условие че са оригинални, в смисъл че са резултат от собствено интелектуално творение на техния автор, или дали е възможно да се обуслови предоставянето на тази закрила от наличието на специфична степен на естетическа или художествена стойност.

25 При тези обстоятелства Supremo Tribunal de Justiça (Върховен съд) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Допуска ли тълкуването на член 2, буква а) от Директива 2001/29/ЕО, направено от Съда, национално законодателство — в разглеждания случай разпоредбата на член 2, параграф 1, буква i) от Кодекса на авторските права и сродните права — което предоставя закрила на авторското право на произведенията на приложните изкуства, индустриалните дизайни и модели или дизайнерските произведения, които, надхвърляйки ползната цел, за която служат, пораждат собствен визуален ефект, който е забележителен от естетическа гледна точка, като оригиналността е основният критерий за предоставяне на закрила на авторските права?

2) Допуска ли тълкуването на член 2, буква а) от Директива 2001/29/ЕО, направено от Съда, национално законодателство — в разглеждания случай разпоредбата на член 2, параграф 1, буква i) от Кодекса на авторските права и сродните права — което предоставя закрила на авторското право на произведенията на приложните изкуства, индустриалните дизайни и модели или дизайнерските произведения, ако в светлината на особено взискателна преценка относно художествения им характер и предвид преобладаващите тенденции в културните и институционални среди заслужават да бъдат квалифицирани като „художествено творение“ или „произведение на изкуството“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

26 С първия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 2, буква а) от Директива 2001/29 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска дадено национално законодателство да предоставя авторскоправна закрила на модели като разглежданите в главното производство модели облекла, тъй като, надхвърляйки ползната цел, за която служат, те пораждат собствен визуален ефект, който е забележителен от естетическа гледна точка.

- 27 Съгласно член 2, буква а) от Директива 2001/29 държавите членки имат задължението да предвидят изключителното право на авторите да разрешават или забраняват възпроизвеждането на техните произведения.
- 28 Понятието „произведение“, посочено в тази разпоредба, се съдържа и в член 3, параграф 1 и в член 4, параграф 1 от Директива 2001/29, отнасящи се до изключителните права, признати на автора на дадено произведение по отношение на неговото публично разгласяване и разпространението му, както и в членове 5, 6 и 7 от тази директива, първият от които се отнася до изключенията или ограниченията, които могат да бъдат направени по отношение на тези изключителни права, а последните два — до технологичните мерки и мерките за информация, осигуряващи защитата на посочените изключителни права.
- 29 Както следва от постоянната практика на Съда, посоченото във всички тези разпоредби понятие „произведение“ представлява самостоятелно понятие на правото на Съюза, което трябва да се тълкува и прилага еднообразно и което предполага наличието на два кумулативни елемента. От една страна, това понятие означава, че съществува оригинален обект, в смисъл че той е собствено интелектуално творение на неговия автор. От друга страна, квалификацията като „произведение“ е запазена за елементите, които изразяват такова творение (вж. в този смисъл решения от 16 юли 2009 г., *Infopaq International*, C-5/08, EU:C:2009:465, т. 37 и 39, и от 13 ноември 2018 г., *Levola Hengelo*, C-310/17, EU:C:2018:899, т. 33 и 35—37 и цитираната съдебна практика).
- 30 Що се отнася до първия от тези елементи, от постоянната практика на Съда следва, че за да може даден обект да се разглежда като оригинален, е необходимо и достатъчно той да отразява личността на автора, представлявайки проява на неговия свободен и творчески избор (вж. в този смисъл решения от 1 декември 2011 г., *Painer*, C-145/10, EU:C:2011:798, т. 88, 89 и 94, и от 7 август 2018 г., *Renckhoff*, C-161/17, EU:C:2018:634, т. 14).
- 31 Когато реализирането на даден обект обаче е било обусловено от технически съображения, правила или от други изисквания, които не са оставили място за упражняването на творческа свобода, този обект не може да се разглежда като притежаващ необходимата оригиналност, за да бъде произведение (вж. в този смисъл решение от 1 март 2012 г., *Football Dataco* и др., C-604/10, EU:C:2012:115, т. 39 и цитираната съдебна практика).
- 32 Що се отнася до втория елемент, посочен в точка 29 от настоящото съдебно решение, Съдът уточнява, че понятието „произведение“ по смисъла на Директива 2001/29 предполага по необходимост наличието на обект, който може достатъчно точно и обективно да бъде идентифициран (вж. в този смисъл решение от 13 ноември 2018 г., *Levola Hengelo*, C-310/17, EU:C:2018:899, т. 40).
- 33 Всъщност, от една страна, органите, на които е поверена закрилата на изключителните права, присъщи на авторското право, трябва да могат да разпознаят ясно и точно закрилияния по този начин обект. Същото се отнася за третите лица, на които може да бъде противопоставена търсената от автора на този обект закрила. От друга страна, необходимостта да се отхвърли всеки елемент на субективност, който вреди на правната сигурност в процеса на идентифициране на посочения обект, предполага, че този обект е бил обективно изразен (вж. в този смисъл решение от 13 ноември 2018 г., *Levola Hengelo*, C-310/17, EU:C:2018:899, т. 41).
- 34 Както подчертава Съдът, не отговаря на изискването за необходима точност и обективност идентифициране, което се основава главно на неминуемо субективни усещания на лицето, което възприема разглеждания обект (вж. в този смисъл решение от 13 ноември 2018 г., *Levola Hengelo*, C-310/17, EU:C:2018:899, т. 42).

- 35 Когато даден обект има характеристиките, припомнени в точки 30 и 32 от настоящото съдебно решение, и следователно представлява произведение, в това си качество той трябва да се ползва от авторскоправна закрила в съответствие с Директива 2001/29, като следва да се отбележи, че обхватът на тази закрила не зависи от степента на творческа свобода, с която е разполагал неговият автор, и следователно не е по-слаба от закрилата, от която се ползва всяко произведение, попадащо в обхвата на посочената директива (вж. в този смисъл решение от 1 декември 2011 г., *Rainer*, С-145/10, ЕУ:С:2011:798, т. 97—99).
- 36 С оглед на тази съдебна практика, отговорът на първия въпрос предполага, на първо място, да се определи дали моделите по общо правило могат да се квалифицират като „произведения“ по смисъла на Директива 2001/29.
- 37 В това отношение веднага следва да се отбележи, че по силата на член 17, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз интелектуалната собственост е защитена.
- 38 От текста на тази разпоредба следва, че обектите на интелектуална собственост се ползват от закрила на основание на правото на Съюза. От това обаче не следва, че всички такива обекти или категории обекти трябва да се ползват от идентична закрила.
- 39 В този смисъл законодателят на Съюза е приел различни актове на вторичното право, които имат за цел да осигурят закрилата на интелектуалната собственост, и по-специално, от една страна, на произведенията, защитени от авторското право, обхванати от Директива 2001/29, и от друга страна, на промишлените дизайни, обхванати или от Директива 98/71, приложима за регистрираните в държава членка промишлени дизайни, или от Регламент № 6/2002, приложим за защитените на равнището на Съюза промишлени дизайни.
- 40 По този начин законодателят на Съюза приема, че обектите, защитени с промишлен дизайн, по принцип не могат да се приравняват на обектите, които представляват защитени от Директива 2001/29 произведения.
- 41 Този законодателен избор изглежда в съответствие с Бернската конвенция, с членове 1—21 от която Съюзът, макар несъмнено да не е страна по тази конвенция, все пак трябва да се съобразява по силата на член 1, параграф 4 от Договора на СОИС за авторското право, по който е страна (вж. в този смисъл решение от 13 ноември 2018 г., *Levola Hengelo*, С-310/17, ЕУ:С:2018:899, т. 38 и цитираната съдебна практика).
- 42 Всъщност член 2, параграф 7 от Бернската конвенция позволява на страните по нея да предоставят на промишлените дизайни специална, различна и евентуално изключителна закрила от закрилата, предвидена в полза на литературните и художествените произведения, попадащи в обхвата на тази конвенция, както и да определят условията за такава закрила. Същевременно посочената разпоредба не изключва и възможността тези две защиты да се кумулират.
- 43 В този контекст, законодателят на Съюза е избрал система, съгласно която закрилата, предоставена на промишлените дизайни, и закрилата, осигурявана от авторското право, не се изключват взаимно.
- 44 Всъщност, що се отнася до промишлените дизайни, член 17 от Директива 98/71 предвижда в първото си изречение, че промишлените дизайни, регистрирани в държава членка в съответствие с тази директива, подлежат на защита и по закона за авторското право на държавата членка, в която са били регистрирани тези промишлени дизайни, от датата на създаване на дизайните или фиксирането им под някаква форма. Във второто изречение от същия член се уточнява, че степента, до която и условията, при които се предоставя такава авторскоправна защита, включително изискваното равнище на оригиналност, се определят от

всяка държава членка. Що се отнася до защитените на равнището на Съюза промишлени дизайни, режим, аналогичен на произтичащия от член 17 от Директива 98/71, е предвиден в член 96, параграф 2 от Регламент № 6/2002.

- 45 Тези две разпоредби на свой ред трябва да се разглеждат съответно в светлината на съображение 8 от Директива 98/71 и на съображение 32 от Регламент № 6/2002, които изрично посочват принципа на „кумулиране“ на защитата на промишлените дизайни, от една страна, и защитата на авторското право, от друга страна.
- 46 Що се отнася до авторското право, от член 9 от Директива 2001/29, който е озаглавен „Продължително прилагане на други правни разпоредби“ и който трябва да се тълкува с оглед по-специално на текста му на всички езици (вж. в този смисъл решение от 4 февруари 2016 г., *C & J Clark International и Puma, C-659/13 и C-34/14, EU:C:2016:74*, т. 122 и цитираната съдебна практика), както и в светлината на съображение 60 от тази директива, следва, че посочената директива не засяга националните разпоредби или разпоредбите на Съюза, които съществуват в други области, и по-специално разпоредбите относно промишлените дизайни.
- 47 В този смисъл Директива 2001/29 запазва съществуването и обхвата на действащите разпоредби в областта на промишления дизайн, включително принципа на „кумулиране“, посочен в точка 45 от настоящото съдебно решение.
- 48 Предвид всички тези разпоредби трябва да се приеме, че дадени модели могат да се квалифицират като „произведения“ по смисъла на Директива 2001/29, ако отговарят на двете изисквания, посочени в точка 29 от настоящото решение.
- 49 При тези условия следва да се провери, на второ място, дали от гледна точка на тези изисквания могат да се квалифицират като „произведения“ модели като разглежданите в главното производство модели облекла, които, надхвърляйки полезната цел, за която служат, пораждаят според запитващата юрисдикция собствен визуален ефект, който е забележителен от естетическа гледна точка, като следва да се отбележи, че въпросите на тази юрисдикция се отнасят до това дали такъв елемент на естетическа оригиналност представлява основният критерий за предоставяне на закрилата, предвидена от Директива 2001/29.
- 50 В тази връзка веднага трябва да се уточни, че закрилата на промишлените дизайни, от една страна, и закрилата, осигурявана от авторското право, от друга страна, преследват коренно различни цели и се уреждат от отделни режими. Всъщност, както по същество отбелязва генералният адвокат в точки 51 и 55 от своето заключение, закрилата на промишлените дизайни цели защитата на обекти, които, макар да са нови и индивидуализирани, имат утилитарен характер и са предвидени за масово производство. Освен това тази закрила е предназначена да се прилага за ограничен, но достатъчен срок, за да даде възможност да се постигне възвръщаемост на инвестициите, необходими за създаването и производството на тези обекти, без обаче да възпрепятства прекомерно конкуренцията. От своя страна закрилата във връзка с авторското право, чиято продължителност е значително по-голяма, се прилага само за обектите, които заслужават да бъдат квалифицирани като произведения.
- 51 Поради тези причини и както и отбелязва генералният адвокат в точка 52 от заключението си, предоставянето на авторскоправна закрила на обект, защитен като промишлен дизайн, не може да доведе до накърняване на съответните цели и на ефективността на тези две защиты.
- 52 От това следва, че макар закрилата на промишлените дизайни и закрилата във връзка с авторското право да могат по силата на правото на Съюза да бъдат предоставяни кумулативно на един и същи обект, това кумулиране е допустимо само в определени случаи.

- 53 В това отношение следва да се отбележи, от една страна, че както следва от обичайния смисъл на думата „естетически“, естетическото въздействие, което може да бъде произведено от даден модел, е резултат от неминуемо субективното усещане за красота на всяко лице, което го гледа. Следователно това субективно въздействие само по себе си не позволява да се установи наличието на обект, който може достатъчно точно и обективно да бъде идентифициран по смисъла на съдебната практика, спомената в точки 32—34 от настоящото съдебно решение.
- 54 От друга страна, несъмнено е вярно, че естетическите съображения са част от творческата дейност. обстоятелството, че даден модел поражда естетическо въздействие, само по себе си обаче не позволява да се определи дали този модел представлява интелектуално творение, което отразява свободата на избор и личността на неговия автор, и следователно отговаря на изискването за оригиналност, посочено в точки 30 и 31 от настоящото съдебно решение.
- 55 От това следва, че обстоятелството, че модели като разглежданите в главното производство модели облекла пораждат, надхвърляйки полезната цел, за която служат, собствен визуален ефект, който е забележителен от естетическа гледна точка, не може да обоснове квалифицирането на такива модели като „произведения“ по смисъла на Директива 2001/29.
- 56 Предвид гореизложеното на първия въпрос следва да се отговори, че член 2, буква а) от Директива 2001/29 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска дадено национално законодателство да предоставя авторскоправна закрила на модели като разглежданите в главното производство модели облекла, тъй като, надхвърляйки полезната цел, за която служат, те пораждат собствен визуален ефект, който е забележителен от естетическа гледна точка.

По втория въпрос

- 57 Предвид отговора на първия въпрос не е необходимо да се отговаря на настоящия въпрос.

По съдебните разноски

- 58 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

Член 2, буква а) от Директива 2001/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 година относно хармонизирането на някои аспекти на авторското право и сродните му права в информационното общество трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска дадено национално законодателство да предоставя авторскоправна закрила на модели като разглежданите в главното производство модели облекла, тъй като, надхвърляйки полезната цел, за която служат, те пораждат собствен визуален ефект, който е забележителен от естетическа гледна точка.

Подписи